

REREGUARDA

EL DIARI DE FORMAT INDEPENDENT DE L'IES ANGELETA FERRER I SENSAT

ESTRENEM DIARI!

Una iniciativa dels estudiants de l'IES Angeleta Ferrer i Sensat engega el projecte per portar un nou diari a les classes.

LA PORTADA

Presentació de la redacció de la revista La Rereguarda.

Benvolguts companys;

Els redactors d'aquesta revista som un grup d'estudiants que volem difondre notícies i opinions sobre temes que ens interessin, tant de l'ambient més pròxim com del és internacional. Per això creiem que aquesta revista és el mitjà més adequat per donar a conèixer els fets locals a l'institut i informar els estudiants, ja que aquest és "un diari fet per estudiants i per a estudiants". Per això us convidem, lectors/es, a participar en la confecció d'aquesta revista tot aportant-hi articles on exposeu els vostres temes i opinions.

UN CAP DE SETMANA DISFRESSAT
PÀGINA 3

LA SUMARI

Notícies locals

Alumnes de l'Angeleta entren al ple per demanar més paritat als carrers de Sant Cugat

Pàgina 2

Fets encoberts

La Revolució arriba als Estats Units

Artistes en temps de guerra

Pàgina 4

Digues la teva!

Un Carnaval alegre

27 anys després...

Pàgina 5

Cultura

Persona

Never let me go

Pàgina 7

Alumnes de l'Angeleta entren al ple per demanar més paritat als carrers de Sant Cugat

Entre les activitats que cada any es duen a terme a l'escola per celebrar el dia de la dona, aquest any destaca la impulsada per una desena d'alumnes d'entre 4t i 2n de batxillerat per procurar augmentar la paritat en el nomenclàtor de Sant Cugat.

En motiu de la celebració del dia de la dona, a l'escola es va engegar un projecte per avaluar la presència de noms femenins en el nomenclàtor de Sant Cugat. La iniciativa, que ja s'havia co-

mençat l'any passat, va posar en evidència la brutal marginació que pateixen les dones als nostres carrers. De l'estudi s'extreu que per cada 17 carrers dedicats a homes només 2 honoren una dona. Per denunciar-ho, quatre alumnes acompanyades del professor Jordi Beltran, es van reunir amb l'alcaldeessa Mercè Conesa. Després de mostrar-se interessada per la iniciativa, l'alcaldeessa va proposar que es presentés una moció al ple de l'ajuntament del proper dilluns 18 d'abril que in-

tenti convèncer els regidors i grups municipals de la necessitat de canviar aquesta situació. Per ara, el diari de Sant Cugat ja s'ha fet ressò de la notícia en la versió digital del passat 7 de març.

La idea, que ja té partidaris i detractors, va ser tema de debat en les xerrades que cada classe va fer el passat 4 de març, en una altra activitat del dia de la dona. En qualsevol cas, ja s'han entregat les vora 500 firmes que recolzen la iniciativa a l'ajuntament.

	CARRERS	C. PERSONES		
HOMES	310 (29%)	310 (85%)	SANTS	88 (28%)
			PERSONATGES	222 (72%)
DONES	54 (5%)	54 (15%)	SANTES	23 (43%)
			PERSONATGES	31 (57%)
TOTAL	1086	364		

XVI Convocatòria de les proves cangur

El passat dijous 17 de març es van celebrar a arreu del món les proves CANGUR. Un any més, els alumnes de l'Angeleta no hi van faltar i una delegació d'uns 100 alumnes va sacrificar una o altra classe per tal de realitzar la difícil prova. Els resultats encara es faran esperar però de ben segur que ens han deixat en un bon lloc.

LA COMUNICACIÓ

Si voleu col·laborar-hi, envieu-nos el vostre article a: larereguarda@gmail.com

EDICIÓ CONFECCIONADA PER ALUMNES DE 2n DE BATXILLERAT. (Uri, Albert, Eric, Álvaro, Alba)

Especial gràcies a en Carles Angaril.

Un cap de setmana disfressat

El passat 4 de Març es va celebrar a l'institut el dia de Carnestoltes, i alguns de vosaltres ja va venir disfressats des de casa. Després va tocar el torn al Carnaval de Sant Cugat amb un seguit d'activitats.

El cap de setmana del 5 i 6 de març es va celebrar el Carnaval a Sant Cugat. La festa va començar a les dotze del matí del dissabte, quan els balladors de Gitanes amb els Ministers de la Ciutat, van començar a fer el tradicional cercavila pel centre de Sant Cugat. Els balladors, acompanyats per els musics, van anar recollint menjar per les pastisseries, cellers, fruiteries i el mercat que es van trobar per el camí, que antigament servia per fer el brou de Carnestoltes, però actualment serveix per alimentar els balladors durant el seu recorregut. Quan van arribar a la plaça Octavià, punt neuràlgic de les activitats, es va fer el pregó, i just acabat, es va donar pas al ball de Gitanes i al posterior brou de Carnaval i dinar de Carnaval.

A les vuit del vespre va començar la rua de comparses formada per diferents temàtiques, com els cavallets de fira, el món del circ, la visita del papa a Barcelona, o les bombolles de Freixenet, que va desembocar a la plaça Octavià, on les comparses van pujar a l'escenari a exhibir-se i a concursar. En el concurs va haver una comparsa composta per alumnes de segon de Batxillerat, que es van disfressar les noies de bombolles de Freixenet, i el noi d'ampolla de cava (fotografia).

Després va començar el cercataques, antigament anomenat cercatasques, que va fer anar molts joves de bar en bar acompanyats amb la batucada de Karabasà, fins arribar al pavelló on hi va haver el Ball de Carnaval amb Rumba al Bar i PD Badabadoc Selector. Ja en diumenge la festa va continuar amb el carnaval infantil que va tancar els actes d'aquest any amb una gran participació de públic, de comparses i de balladors de gitanes i gitanetes.

LA SABIES QUE...

- Espanya importa la major part del petroli de règims dictatorials i autoritaris?
D'Aràbia Saudita 6.200 tones, d'Iran 6.400 tones, de Líbia unes 5.000 tones i de Rússia 9.200 tones.
- La importació de gas natural ha augmentat més d'un 50% entre els anys 2001 i 2008?
I que també prové de països poc democràtics com Qatar, Egipte i Nigèria.
- L'energia nuclear és tan contaminant i poc segura que el mateix Toni Lloret, físic nuclear francès, ho ha hagut de dir al programa Àgora de TV3?
A Catalunya l'incident més greu ha tingut lloc el 2007 a la central d'Ascó I, amb una fuga de partícules radioactives (silenciada per l'empresa gestora) que afectà 800 persones.

Artistes en temps de guerra

La Universitat Internacional de la pau va organitzar el dissabte 5 de març un seminari amb diverses ponències tractant la manera en que els diferents generes artístics com la literatura, la pintura, la fotografia i el cinema han abordat els conflictes bèl·lics; testimoniant-los, denunciant-los o bé lloant-los.

Així diversos historiadors de l'art varen mostrar la influència dels esdeveniments del segle XX en les primeres avantguardes, en les segones avantguardes i altres moviments artístics posteriors.

José Ma. Perceval, professor de l'UAB va explicar la mitificació de l'heroi de l'art clàssic i com aquest filtrat pel cristianisme esdevé un

màrtir a qui cal venjar. Fins que els gravats de Goya posen al descobert la violència implícita tant en les guerres justes com en les injustes.

L'historiador de l'art Txanan Alvarez explica la vida i l'obra de l'artista berlinès John Heartfield (1891-1968), pioner de la tècnica del fotomuntatge que emprà per denunciar els abusos del nazisme i per glorificar el socialisme, ja que ell era un ferm comunista, de la seva obra en general mordaç destaca "el sentit del salut hitlerià". Heartfield és el paradigma d'artista polititzat i compromès amb la societat.

I Jesús Angel Prieto clou el seminari reflexionant sobre l'obra de Susan Sontag, teòrica de l'art i activista per la pau què es planteja quin ha de ser el paper de l'art en les dinàmiques social del segle XXI.

La Revolució arriba als Estats Units

Les conegudes revolucions d'Egipte i Tunísia han tingut una forta repercussió no només arreu del món àrab sinó també a la Xina, a Islàndia i als Estats Units. Desgraciadament la cobertura informativa de les revolucions democràtiques d'Islàndia i dels Estats Units ha estat nul·la. Però en aquest article exposarem breument que passa als Estats Units. A l'estat de Wisconsin el governador republicà Scott Walker ha retallat salaris dels funcionaris, els ha fet pagar el 12% de la seva assegurança mèdica i la meitat del seu pla de pensions, i el pitjor de tot és que ha negat als treballadors

el dret a la negociació col·lectiva. En aquesta situació l'empresari té les mans lliures per imposar les condicions que li siguin més favorables. Rere aquestes retallades hi ha un atac als sindicats, i Walker justifica les seves accions amb el dèficit de 360.000 milions. Però el mateix premi nobel d'economia Paul Krugman ha reconegut que aquestes retallades no tenen res a veure amb el pressupost sinó amb una desregularització dels drets dels treballadors. Com ha resultat d'aquesta política 100.000 persones es van mobilitzar el dijous 27 de febrer a la ciutat de Madison, i tot

manifestant-se ocuparen el Capitoli durant dues setmanes. Malgrat la intensiva mobilització de la població durant la darrera setmana de febrer i les primeres de març (malgrat el suport de Michael Moore i altres personalitats) el dijous 10 de març el Senat de Wisconsin va eliminar el dret de negociació col·lectiva. El partit demòcrata participà en la protesta abandonant el Senat i el ple del Capitoli, malauradament el nou governador ho va aprofitar per aprovar les seves mesures. I el nou governador, elegit a principis de març, Rick Snyder ja ha avançat un pack de draconianes

mesures neoliberals. Ha constituït una corporació econòmica que li permet dissoldre els ajuntaments, anul·lar la llei local o desplaçar els governs municipals.

Aquesta corporació té el poder de declarar nuls els pactes laborals. El seu pressupost proposa retallar en un 86% els impostos a les empreses, tot incrementant els impostos

individuals un 31% i retallant les ajudes als parats i jubilats, Snyder argumenta que tots els ciutadans han de participar en el "sacrifici".

27 anys després...

Com ja sabreu, fa aproximadament dos mesos s'han instal·lat telepantalles al nucli urbà santcugatenc.

El que possiblement no sabeu és que fa aproximadament un mes s'ha instal·lat càmeres de video-vigilància connectades i transmetent directament a la policia local destinades a vigilar la població civil. I aquesta no és pas una mesura de prevenció del delictes, que és gairebé inexistent. És més, el delictes no s'atura mitjançant la vigilància. Des de l'ajuntament es justifica utilitzant la paraula "seguretat", però se sap molt bé que la nova empresa que ven les cà-

meres és dirigida per un regidor, l'excap dels mossos d'esquadra. Aquestes càmeres orwelians han estat instal·lades amb una enorme finançament del fons públic sense haver consultat els ciutadans en cap moment i ignorant les nombroses crítiques, protestes, cartes i signatures en-

viades sobretot dels ciutadans joves i dels petits comerços. La pregunta que ens hauríem de fer tots és: estem disposats a sacrificar el dret a no ser vigilats mentre transitem un espai públic? Ens podem permetre que ens sotmetin petites o en aquest cas grans mesures de control social?

JAPÓ: Tres mals però un gran coratge

Març. 2011. Terrible terratrèmol. Tsunami. Fuga nuclear.

Nosaltres, vosaltres, el món sencer esta prou assabentat de les malances que ha patit Japó en l'últim mes, de les quals, la solució no sembla caure del cel. La magnitud del desastre sembla guanyar posicions en el rànquing de successos extremadament greus, d'aquells que surten en el llibre d'història.

Aquesta petita illa, malgrat les seves dimensions, reuneix una cinquena part dels fenòmens naturals d'aquesta indole i no es pot negar que, naturalment, estiguin preparats i, si mes no, mentalitzats, entrenats perquè no caure en un pànic irremeiable . Però poc va durar la broma en l'últim cas dels capritxos de la Natura: els moviments sísmics van arribar a uns límits insospitats (un grau de 8,9). Això, no obstant, no és tot. Un tsunami que va devastar la costa nord del país acompanyava la desgràcia, però realment la cirereta de la situació va ser el dany en els reactors de la central nuclear de Fukushima.

Tres esdeveniments. Tres desgràcies agafades de la mà que han enfonsat el població asiàtica. Els nervis, la preocupació i l'estat d'alarma han aflorat en un país que sempre ha estat assotat per desastres nuclears, naturals i d'altres tipus. I nosaltres, què n'hem de treure de tot això? Que el poble

japonès il·lustra vívidament la capacitat d'esforç, d'autosuperació i d'encarar serenament tot aquells obstacles que la vida col·loca en el camí de les persones, de les altes o curtes o fàcils o difícils tanques que ens trobem en la carretera de la qual tots hi formem part.

Un Carnaval alegre

Avui m'ha vingut el cap de parlar de el Carnaval, que està compost de un conjunt d'actes, i considero que estan molt bé, però vull destacar el ball de Carnaval, que es una de les coses que està més ben feta per la llibertat en fer el que et

dóna la gana, perquè es veu que aquest any part de la organització del ball va venir ja amb unes copes de més, després de haver fet el cercataques, així que si algú del públic pujava a l'escenari a ballar, els seguratas no sabien que fer, per-

què qui els havia de manar estava "tot content" ballant, així que no sabien qui obeir. Així que us recomano que el pròxim any vingueu al ball, que us ho passareu molt bé.

Persona (Ingmar Bergman)

Cinc, quatre, tres, dos, u, un conte enrere amb fotogrames solts de genitalia intercalats que introdueixen el subtil subtext sexual present d'inici a fi. Aquest començament explosiu desentona enormement amb l'estil més aviat pacient del director suec, i transmet a l'espectador l'idea de trencar amb qualsevol prejudici d'Ingmar Bergman. El símbol d'un nen espectador, un tema recurrent, indica que cal veure aquesta obra amb ulls innocents. La trama, curosament teixida, s'inicia quan una famosa actriu (Liv Ullman) ha deixat de parlar i s'ha aïllat del món voluntàriament i de manera inexplicable. Una jove infermera (Bibi Andersson) del psiquiàtric on és ingressada se l'enduu a una casa aïllada per tractar aquest trastorn. El monòleg de la infermera que avarca la majoria de la pel·lícula es troba enfrontat amb el silenci irrompible de l'actriu.

Un intens relat desemboca en situacions i relacions que acabaren inspirant directament a Stanley Kubrick en la seqüència de l'insinuós

i destorbant monòleg sexual de Nicole Kidman a *Eyes Wide Shut* i a David Lynch en la complexa relació entre les coprotagonistes de *Mulholland Dr.* A més a més, *Persona* ha marcat un abans i un després en el cinema europeu. Replè d'imatges oníriques, contraposats de monòlegs i silencis converses unidireccionals no

només de paraules sinó també d'emocions, veiem com gradualment s'esborra el límit de on acaba una persona i on comença l'altra, les dues protagonistes es dissolen. Cal veure-ho per creure-s'ho. La direcció de fotografia impressionant ajuda a pair el poema que s'escriu dins nostre quan veiem una obra mestre d'aquesta magnitud.

Never let me go (Mark Romanek)

El cap de setmana passat, en una d'aquelles sortides que encara faig en família, la mare, els meus germans i jo vam anar als mítics Verdi de Gràcia per gaudir del que s'insinuava una dolça i ingènua comèdia romàntica. Despistats, però, no vam llegir-ne la sinopsis.

Bé doncs, feia temps que una pel·lícula no em sorprenia tant.

Una setmana després de veure-la, encara hi penso, a estones. Potser ho va fer el fet que entrés a la sala sense gaire informació... o potser és, simplement, que la bellesa de

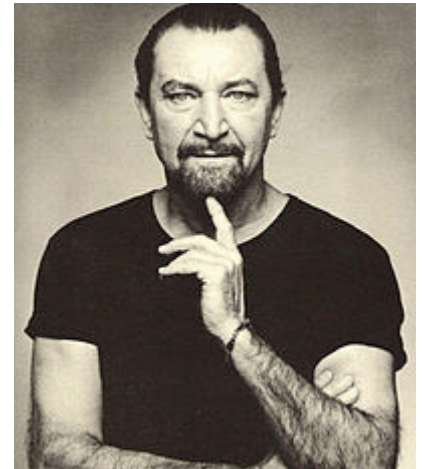
la fotografia, la dolçor de la música i la subtilesa amb què es revela l'esgarrifosa veritat són magistrals. En qualsevol cas us animo a veure-la i és que, algú havia dit que el bon cinema és aquell que acaba dins de cada espectador... i aquesta pel·lícula n'és una mostra.

Magnífica estrena de Béjart Ballet

Maurice Béjart i Roman Gil són noms del món de la dansa que hauríem de conèixer, si més no després de l'estrena a Catalunya del "Béjart Ballet". L'espectacle, que únicament s'ha representat a Sant Cugat, es divideix en tres parts: *Dionysos*, *Song of Herself* i *Syncope*.

El "Béjart Ballet", fundada pel francès Maurice Béjart, és una de les poques companyies de dansa amb predomini masculí. La gran energia de Maurice, adoptada per la companyia, ha aconseguit traspasar fronteres, fet que l'ha convertida en un dels Ballets més prestigiosos del panorama internacional.

En aquest espectacle, es presenta un teatre total, en el qual es combinen els gestos majes-

tuosos amb un disseny sensacionalista i, de vegades, diàlegs.

En un primer moment, durant *Dyonisos* -la primera part de l'espectacle-, un seguit d'enèrgics ballarins (tot homes), recreen tot de festivitats i escenes cotidianes de l'antiga Grècia.

A continuació, durant *Song of*

Herself, dos ballarins protagonitzen un "pas de deux" parlat, que aconsegueix transmetre la monotonia del dia a dia.

Per últim, i ja al final de l'espectacle, la posada en escena, la música, i la il·luminació aconsegueixen produir la catarsi en l'espectador, que surt commoscionat un cop s'abaixa el teló.

LA LA VINYETA

Profe no tengo libro

Si no traés el material no se para que venís

AL DÍA SIGUIENTE

nunca más

